

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 18Csr/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121200850
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lenka Kvasnicová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2021:3121200850.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou Mgr. Lenkou Kvasnicovou v právnej veci žalobcu A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 35724803, zastúpeného Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO 53255739, o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Stáleho arbitrážneho súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž sp. zn. SRSAspA 02353 zo dňa 30.10.2020 a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že jemu ako žalovanému bol doručený rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž sp. zn. SRSAspA 02353/20 zo dňa 30.10.2020, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi (pozn. v tomto konaní žalovanému) sumu 4.880,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.147,93 eur od 15.04.2020 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXX zo dňa 14.05.2019 uzavretú so žalovaným považuje za neplatnú. Dňa 14.05.2019 uzavrel so žalovaným dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Jeho záväzok voči žalovanému vznikol na základe

-2- 18Csr/1/2021

zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.08.2015, ktorú uzavrel s pôvodným veriteľom, spoločnosťou P. a na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 12.000 eur. Tento sa zaviazal splácať v 108 mesačných splátkach. Počas konania upresnil, že so žalovaným uzavrel dňa 14.05.2019 rozhodcovskú zmluvu č. 5741087, ktorú považuje za neplatnú. Upravil aj skutkové tvrdenie ohľadne pôvodného záväzku tak, že dňa 14.05.2019 uzavrel so žalovaným dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Jeho záväzok voči žalovanému vznikol na základe zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08.10.2015, ktorú uzavrel s pôvodným veriteľom, spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a. s., a na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 4.000 eur. Tento sa zaviazal splácať v 108 mesačných splátkach. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 1, 3 zákona č. 355/2014 Z. z. (pozn. správne malo byť zrejme zákona č. 335/2014 Z. z.) a vyjadril názor, že v zmysle tohto ustanovenia sa vyžaduje podrobenie sa jednému konkrétnemu stálemu rozhodcovskému súdu na základe dohody zmluvných strán. Pripustením takej rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorej by si jedna strana mohla vybrať spomedzi viacerých stálych rozhodcovských súdov, by sa dával tejto strane nadmerný vplyv na priebeh rozhodcovského konania a staval by druhú stranu do podstatne nevýhodnejšej pozície. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaný zapracoval rozhodcovskú doložku do rozhodcovskej zmluvy, ktorú

vopred pripravil a túto už len hotovú mu predložil na podpis. To, že nejde o dvojstranne vyjednanú podmienku, vyplýva aj zo samotnej konštrukcie zmluvy. Táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Je sformulovaná tak, že vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne spôsobom, ktorý si zvolí ten, čo žaluje. Zdôraznil, že mal záujem sa so žalovaným dohodnúť na splatení svojho záväzku. Žalovaný mu spolu s dohodou o uznaní záväzku doručil aj rozhodcovskú zmluvu a dotazník k dohode o uznaní záväzku, pričom ho neinformoval a neoboznámil ho s listinami, ktoré podpísal. Žalovaný ho neustále telefonicky kontaktoval s tým, že od neho žiadal okamžitú úhradu dlhu, v opačnom prípade dostane exekúciu a príde o všetok majetok. Následne mu boli vyššie spomínané dokumenty doručené, ktoré zo strach, že príde o celý majetok, podpísal. V čase podpisu rozhodcovskej zmluvy ani nevedel, čo rozhodcovské konanie znamená. Má preto za to, že takúto podmienku je potrebné z hľadiska Občianskeho zákonníka považovať za neplatnú. Podmienka mu bráni obrátiť sa v prípade sporu na štátny súd. Tak mu znemožňuje domôcť sa svojho práva a stavia ho do pozície nerovnocenného účastníka právneho vzťahu. Okrem toho, rozhodcovský súd si vybral sám žalovaný, a preto to nie je zhodný prejav oboch strán. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky vidí aj v geografickom faktore. Neprimeraná vzdialenosť od miesta rozhodcovského konania je skutočnosť, ktorá má odradzujúce účinky pre spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovaniu práva. Už len samotná vzdialenosť cca 153 km na rozhodcovské konanie je odradzujúca. Poznamenal, že zmluva uzavretá medzi ním a pôvodným veriteľom je zmluvou spotrebiteľskou. Občiansky zákonník špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Podotkol, že úverová zmluva uzavretá so Slovenskou sporiteľňou, a. s., neobsahovala všetky obligatórne náležitosti, a to najmä náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z. z., údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a preto by sa

-3-

18Cs/1/2021

mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. Poukázal pritom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/220/2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/127/2015. Žalobca tiež vyjadril názor, že jeho dlh voči žalovanému zanikol premlčaním a rozsiahlo rozobral teóriu premlčania. Okrem toho zdôraznil, že žalovaný v konaní pred rozhodcovským súdom nepredložil platobnú históriu a nepreukázal dôvodnosť uplatneného nároku. Má za to, že rozhodcovský súd nesprávne posúdil premlčanie dlhu, keď vyhodnotil, že uznanie práva zakladá plynutie novej premlčacej doby bez ohľadu na to, či dlžník o premlčaní vedel alebo nevedel. Bol toho názoru, že súd mal aplikovať všeobecnú 3-ročnú premlčaciu dobu a keďže je spotrebiteľ, mal aplikovať ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a prihliadnuť na premlčanie práva aj bez námietky. Dal do pozornosti súdu, že v písomnom uznaní dlhu nie je uvedené, že v čase podpisu o premlčanosti svojich záväzkov vedel a aj napriek tomu dlh uznal a zaviazal sa ho žalovanému splatiť a predĺžil si tak premlčaciu dobu. Zdôraznil, že zo strany žalovaného nebol nijakým spôsobom informovaný o tom, či jeho dlh voči žalovanému je alebo nie je premlčaný. Týmto konaním sa žalovaný dopustil nekalej obchodnej praxe a konal v rozpore s dobrými mravmi.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a túto žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že žalobca bol v rozhodcovskom konaní absolútne pasívny. K žalobe sa nevyjadril a následne žiada o zrušenie rozhodcovského rozsudku so zmätočnou argumentáciou a odkazom na obsolentnú právnu úpravu. Poznamenal, že po postúpení pohľadávky viedol so žalobcom mimosúdne rokovania ohľadne uspokojenia nadobudnutej pohľadávky. Ich výsledkom bola vôľa a ochota žalobcu predmetnú pohľadávku uhradiť, avšak z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov nebolo v možnostiach žalobcu uhradiť pohľadávku v celosti. Preto poskytol žalobcovi možnosť uhradiť pohľadávku v splátkach podľa uváženia žalobcu a doručil mu na podpis dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach spolu so spotrebiteľskou rozhodcovskou zmluvou. Po predložení týchto dokumentov mal žalobca možnosť prezrieť si ich, oboznámiť sa s ich obsahom a podľa svojej vôle tieto dokumenty vyplniť a podpísať, ak s ich obsahom súhlasil. Tieto mu boli doručené domov, teda žalobca mal dostatok času rozhodnúť sa, či dokumenty podpíše alebo nie. Nebol v časovej tiesni a mohol sa poradiť s odborníkom. Žalobca dohodu a rozhodcovskú zmluvu vyplnil a podpísal dňa 14.05.2019. Odvtedy ich považoval za platne uzavreté. Žalobca plnil podmienky dohody nepravidelne, vzhľadom na čo odstúpil od uzavretej dohody. Zdôraznil, že žalobca mal možnosť výberu podpisu a nebol ničím nútený. Podpis rozhodcovskej zmluvy alebo dohody o uznaní záväzku nebol podmienený podpisom iných dokladov,

napr. poskytnutím úveru, vyplatením peňažných prostriedkov. Každý dokument bol na samostatnom liste zreteľne označený názvom, ktorý ozrejmuje obsah dokumentu. Zhrnul, že rozhodcovská zmluva je obsahovo i formálne oddelená od dohody, na ktorú sa vzťahuje, rozhodcovská zmluva obsahuje poučenie o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v zákonom stanovenom rozsahu, rozhodcovská zmluva nebola podmienkou poskytnutia úveru, resp. uzavretia dohody, rozhodcovská zmluva zo svojej povahy pripúšťa možnosť neprijatť rozhodcovské konanie, resp. odmietnuť riešenie prípadného sporu v rozhodcovskom konaní. Nemožno preto rozhodcovskú zmluvu považovať za neplatnú z dôvodu, že by predstavovala neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9CoE/265/2015 zo dňa 28.01.2016 a Krajského súdu v Banskej

-4-

18Csr/1/2021

Bystrici sp. zn. 41CoSr/6/2018 zo dňa 31.07.2018. Žalovaný potvrdil, že dohodu i rozhodcovskú zmluvu vopred pripravil, čo ale nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe, vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalobca na obsahu zmluvy a dohody nijakým spôsobom neparticipoval. Tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 10Co/55/2020 zo dňa 24.06.2020, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo/80/2017 zo dňa 26.07.2018 ako aj na nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 438/2018 zo dňa 11.06.2019. Vyjadril názor, že rozhodcovský súd správne aplikoval príslušné právne predpisy na ochranu spotrebiteľa, keď bral do úvahy ochranu slabšej strany a postupoval v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie rozhodcovského súdu je riadne vykonateľné a neodporuje zákonu ani dobrým mravom, pretože zaväzuje na plnenie, ktoré je v zmysle zákona plniteľné. Rozhodcovský rozsudok ani konanie, ktoré mu predchádzalo, nie sú v nesúlade s verejným poriadkom SR. Spotrebiteľské rozhodcovské konania ako aj rozhodcovské zmluvy sú zákonom aprobované. Má za to, že ochrana spotrebiteľa ako slabšej strany v záväzkových vzťahoch nemôže byť absolútna, lebo inak zbavuje jednotlivca ako nositeľa práv a povinností zodpovednosti za svoje konanie, čo môže v širšom kontexte ohroziť právnu istotu už uzatvorených právnych vzťahov a poškodiť oprávnené očakávania jednotlivých subjektov práva.

3. Súd za účelom prejednania veci nariadil na deň 11.10.2021 pojednávanie, na ktoré sa dostavil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu a nedostavil sa žalobca, hoci predvolanie mal riadne a včas doručené. Svoju neprítomnosť neospravedlnil a o odročenie pojednávania nepožiadal. Súd preto prejednal vec v neprítomnosti žalobcu, pričom prihliadol na obsah spisu.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž sp. zn. SRSAspA 02353/20 zo dňa 30.10.2020, dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX zo dňa 14.05.2019, spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 14.05.2019, zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 08.10.2015, ktoré listinné dôkazy predložil žalobca a oboznámením podstatného obsahu spisu Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SRSAspA 02353/20, a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Žalobca ako dlžník uzavrel dňa 08.10.2015 so spoločnosťou P. s., ako s veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol žalobcovi úver vo výške 4.000 eur a žalobca sa tento úver zaviazal splácať v 108 mesačných splátkach po 73,29 eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.11.2015. V zmluve si strany dojednali fixnú úrokovú sadzbu vo výške 15,90 %, RPMN bola stanovená vo výške 18,52 % a priemerná RPMN bola stanovená vo výške 15,44 %. Konečná splatnosť úveru bola dojednaná na deň 20.10.2024. Celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu 7.913,11 eur. Strany si tiež dojednali poistenie vo výške 2,48 eur mesačne.

6. Dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5741087 zo dňa 14.05.2019, ktorú žalobca podpísal dňa 18.04.2019, uznal žalovaný, čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol zo zmluvy o splátkovom úvere č. 5078413107 zo dňa 08.12.2015 s pôvodným veriteľom. Celková dlžná suma vo

-5-

18Csr/1/2021

výške 5.915 eur pozostáva z istiny vo výške 3.745,93 eur, z ostatného príslušenstva vo výške 732,23 eur a z úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.745,93 eur za dobu od 20.03.2019 do dňa splatnosti poslednej splátky. Žalovaný vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Súčasne sa žalovaný zaviazal uznaný dlh splácať v 25 mesačných splátkach po 50 eur počnúc dňom 25.04.2019 a končiac dňom 25.04.2021.

7. Strany medzi sebou uzavreli dňa 14.05.2019 spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, ktorú žalobca podpísal dňa 18.04.2019, ktorou sa dohodli, že všetky spory vzniknuté z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach č. 5741087, podpísanej žalobcom dňa 18.04.2019 budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž.

8. Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SRSAspA 02353/20 zo dňa 30.10.2020 rozhodol Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž tak, že žalovaný (v tomto konaní žalobca) je povinný zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní žalovaný) sumu 4.880,16 eur, úrok z omeškania vo výške 187,47 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.147,93 eur od 15.04.2020 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že právnym základom pre rozhodnutie bola dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach.

9. Z obsahu spisu rozhodcovského súdu sp. zn. SRSAspA 02353/20 vyplýva, že rozhodcovský súd vyzval žalovaného (v tomto konaní žalobcu) uznesením zo dňa 26.08.2020 na žalobnú odpoveď, ktorú výzvu žalovaný (v tomto konaní žalobca) prevzal dňa 28.09.2020. Na výzvu nereagoval. Rozhodcovský súd vydal dňa 30.10.2020 rozhodcovský rozsudok, ktorým rozhodol vo veci samej. Rozhodcovský rozsudok si žalovaný (v tomto konaní žalobca) prevzal dňa 09.11.2020.

10. Podľa § 3 ods. 1 prvá veta, ods. 2 prvá veta, ods. 3, ods. 6 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len "ZoSRK"), spotrebiteľská rozhodcovská zmluva je dohoda medzi dodávateľom a spotrebiteľom o tom, že spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú zo spotrebiteľskej zmluvy alebo s touto spotrebiteľskou zmluvou súvisia, rozhodne v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určený stály rozhodcovský súd zapísaný v zozname podľa § 18 a určený v tejto spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať

- a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa,
- b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva,
- c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla,
- d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len "rokovací poriadok"), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a
- e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

-6-

18Cs/1/2021

Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Spotrebiteľ sa napriek uzavretej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve môže domáhať svojho práva podaním žaloby na súd a dodávateľ ani jeho právny nástupca sa nemôžu účinne dovolávať nedostatku právomoci súdu podľa osobitného predpisu, ibaže vo veci už skôr začalo spotrebiteľské rozhodcovské konanie; na tento účel je spotrebiteľské rozhodcovské konanie začaté okamihom doručenia návrhu na začatie spotrebiteľského rozhodcovského konania spotrebiteľovi.

11. Podľa § 45 ods. 1, 3 ZoSRK, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,

- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, 17) a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje len na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

-7-

18Csr/1/2021

12. Podľa § 46 ods. 1 ZoSRK, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

13. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Žalobca sa domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSAspA 02353/20 zo dňa 30.10.2020 vydaného Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri Asociácii pre arbitráž. V zmysle § 46 ods. 1 ZoSRK je možné žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať v lehote 3 mesiacov od jeho doručenia. Jedná sa o lehotu prekluzívnu, preto súd musí z úradnej povinnosti skúmať, či táto bola dodržaná. V danom prípade súd zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž zistil, že žalobca si dotknutý rozsudok prevzal dňa 09.11.2020 a žalobu o jeho zrušenie súdu doručil dňa 08.02.2021. S poukazom na uvedené možno konštatovať, že zákonom stanovená lehota pre podanie žaloby bola dodržaná a žaloba bola podaná včas.

14. Ustanovenie § 45 ods. 1 ZoSRK striktnie stanovuje dôvody, pre ktoré je možné zrušiť rozhodcovský rozsudok. Účastník spotrebiteľského konania (v súdnej veci žalobca) však musí presne uviesť, pre ktorý z uvedených dôvodov rozhodcovský rozsudok žiada zrušiť. Okrem toho súd vždy preskúma, či nie sú naplnené dôvody podľa písm. c), e), i), j), k), l). Žalobca svoj útok založil na tvrdeniach, že rozhodcovská zmluva je neplatná, nakoľko nebola individuálne dojednaná, pretože rozhodcovská doložka bola zapracovaná do rozhodcovskej zmluvy, žalovaný ho s listinami, ktoré mu zaslal na podpis, neoboznámil a k podpisu ho donútil, nevedel, čo rozhodcovská zmluva znamená a táto mu neumožňuje obrátiť sa v prípade sporu na všeobecný súd a rozhodcovský súd je ďaleko od miesta jeho bydliska. Súd spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu preskúmal a zistil, že zmluva je síce vyhotovená ako formulárová, avšak je vyhotovená samostatne tak, ako to požaduje ZoSRK v ustanovení § 3 ods. 2, t. j. nie je súčasťou zmluvy o poskytovaní verejných služieb a z jej ustanovení nevyplýva povinnosť spotrebiteľa túto uzavrieť, ak mieni byť v zmluvnom vzťahu so žalovaným. Práve naopak, možnosť výberu, či spotrebiteľ uzavrie takúto rozhodcovskú zmluvu alebo nie, vyplýva priamo z poučenia uvedeného v zmluve, ktoré je vyjadrené slovami: "Ak podpíšete spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu..." Z tohto slovného vyjadrenia je bezpochyby zrejmé, že spotrebiteľ, teda aj žalobca, sa môže slobodne rozhodnúť, či zmluvu podpíše a podrobí sa tak rozhodcovskému konaniu, alebo nie. Súd obzvlášť dáva do pozornosti, že sa nejedná

o svojoľnú formuláciu žalovaného, ale táto formulácia vyplýva priamo zo zákona, keď poučenie v dotknutej spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluve doslovne korešponduje s poučením uvedeným v prílohe 1 ZoSRK. Rovnako tak súd nesúhlasí s tvrdeniami žalobcu, že rozhodcovská zmluva mu neumožňuje uplatňovať svoje práva pred všeobecným súdom. Možnosť uplatňovania práv pred všeobecným súdom vyplýva totiž priamo zo zákona, a to z ustanovenia § 3 ods. 6 ZoSRK. Vzhľadom ku skutočnosti, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa všetky zákonom predpísané požiadavky - je oddelená obsahovo aj formálne od zmluvy, dohody, ktorou žalobca vstúpila do zmluvného vzťahu so žalovaným, obsahuje všetky náležitosti vymedzené v § 3 ods. 3 ZoSRK a jej znenie plne korešponduje so znením zákona - dospel súd

-8-

18Csr/1/2021

k záveru, že táto nie je neplatná a nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V opačnom prípade by značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spôsoboval samotný zákon, nakoľko, ako už súd vyššie uviedol, dotknutá zmluva plne korešponduje s jeho ustanoveniami. Pokiaľ žalobca tvrdil, že k podpisu spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy bol žalovaným donútený, je potrebné uviesť, že vykonaným dokazovaním toto tvrdenie žalobcu nebolo preukázané. Žalobca súdu nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by pravdivosť jeho tvrdenia vyplývala. Práve naopak, zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy vyplynulo, že žalovaný túto podpísal dňa 18.04.2019 a podľa zhodných tvrdení oboch strán sporu ju následne zaslal žalobcovi. Žalobca pripojil svoj podpis na zmluvu až dňa 14.05.2019. Súd zastáva názor, že žalobca mal dostatok času (takmer mesiac) na to, aby sa s predmetným dokumentom náležite oboznámil, prípadne sa poradil s odborne zdatnou osobou a podľa svojej úvahy tento podpísal, alebo nepodpísal. Pokiaľ žalobca listinu podpísal, pričom jej nerozumel, postupoval ľahkovážne a bez bežnej opatrnosti, ktorú možno od priemerného spotrebiteľa vyžadovať. Tento nezodpovedný prístup k obstarávaniu svojich záležitostí nemožno pripísať na vrub žalovaného. Ďalším dôvodom, pre ktorý sa žalobca domnieval, že zmluva je neplatná, bola vzdialenosť jeho bydliska od miesta rozhodcovského súdu. Podľa názoru súdu všeobecne vzdialenosť miesta bydliska spotrebiteľa od miesta rozhodcovského súdu by nemala byť prekážkou pre uplatňovanie práv spotrebiteľa. Je predsa v záujme spotrebiteľa, aby si riadne a včas uplatňoval svoje práva. Navyše v predmetnej veci žalobca ako spotrebiteľ nebol ani predvolaný na ústne pojednávanie a vec sa pred rozhodcovským súdom vybavila písomne, bez nariadenia ústneho pojednávania, ktorý postup je plne v súlade so zákonom. Žalobca ako spotrebiteľ tak nebol nútený vynaložiť najmenšie prostriedky a čas na účasť na rozhodcovskom konaní. Navyše súd vzdialenosť uvedenú žalobcom - 153 km nepovažuje za takú, ktorá by neúmerne zaťažovala spotrebiteľa a znemožňovala mu uplatňovanie svojich práv. Súdu tiež nedá nepoznamenať, že táto námietka žalobcu vyznieva prinajmenšom paradoxne, pretože žalobca si svoje práva v rozhodcovskom konaní neuplatnil ani len písomne, k čomu bol riadne rozhodcovským súdom vyzvaný, bez nutnosti prekonávania väčšej vzdialenosti.

15. V ďalšom súd v súlade s § 45 ods. 3 ZoSRK preskúmal, či tu nie je iný dôvod, pre ktorý by bolo možné rozhodcovský rozsudok zrušiť, a to konkrétne dôvod podľa písm. c), i), j), k), l) vyššie citovaného zákonného ustanovenia. Dôvodom podľa písm. e) uvedeného ustanovenia sa súd už zaoberal v predchádzajúcom bode odôvodnenia.

16. Dôvodom pre zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. c) ZoSRK je to, že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania. V súdnej veci uzavretá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva sa priamo viazala na riešenie sporov vzniknutých z dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 14.05.2019. Predmetom rozhodcovského konania bolo plnenie vyplývajúce práve z uvedenej dohody. Z uvedeného teda vyplýva, že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodlo priamo o veci, ktorú dotknutá spotrebiteľská rozhodcovská zmluva predpokladala. Súčasne súd konštatuje, že rozhodcovským rozsudkom sa nerozhodlo o veci, ktorá by bola

-9-

18Csr/1/2021

vylúčená podľa tohto zákona zo spotrebiteľského rozhodcovského konania. V zmysle § 1 ods. 3 ZoSRK nie je možné v rozhodcovskom konaní rozhodovať spory o vzniku, zmene alebo zániku vlastníckeho práva a iných vecných práv k nehnuteľnostiam, spory o osobnom stave, spory súvisiace s núteným výkonom rozhodnutí a spory, ktoré vznikli v priebehu alebo súvisia s konkurzným a reštrukturalizačným

konaním. V danom prípade rozhodcovský súd rozhodoval o žalobe na plnenie; predmetom konania nebol žiadny spor, ktorý by bol vylúčený spod pôsobnosti rozhodcovského súdu, a preto má súd za to, že dôvod podľa písm. c) citovaného ustanovenia nebol pre zrušenie rozhodcovského rozsudku naplnený.

17. Ďalším dôvodom, pre ktorý by súd mohol zrušiť rozhodcovský rozsudok, je dôvod podľa písm. i) citovaného zákonného ustanovenia, t. j. ak stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu, Preskúmaním veci samej dospel súd k záveru, že rozhodcovský súd nerozhodoval v rozpore so zákonnými ustanoveniami poskytujúcimi ochranu spotrebiteľom. Rozhodcovský súd riadne vo svojom rozhodnutí zohľadnil spotrebiteľský charakter sporu a žalobcovi (v tom konaní v postavení žalovanému) uložil povinnosť zaplatiť len také plnenie, ktoré vyplývalo práve z dohody o uznaní záväzku. Pokiaľ žalobca namietal, že rozhodcovský súd sa nezaoberal zmluvou o poskytnutí úveru a splnením náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., v tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že predmetom rozhodcovského konania nebolo plnenie z úverovej zmluvy ako takej, ale plnenie vyplývajúce z dohody o uznaní záväzku. V tejto dohode žalobca uznal svoj záväzok vyplývajúci pôvodne zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle § 558 Občianskeho zákonníka sa totiž predpokladá, že dlh, ktorý dlžník uznal, v čase jeho uznania existoval. Nebolo preto úlohou rozhodcovského súdu preskúmať samotnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, o to viac, keď žalobca v rozhodcovskom konaní existenciu dlhu v čase jeho uznania ani len nenamietal.

18. Ak by rozhodcovský rozsudok zaväzoval účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo by odporovalo dobrým mravom (písm. j) citovaného ustanovenia), mohol by súd z tohto dôvodu zrušiť rozhodcovský rozsudok. V predmetnej veci bola žalobcovi uložená povinnosť k peňažnému plneniu. Takéto plnenie je objektívne možné, nie je právom nedovolené a ani neodporuje dobrým mravom. Súd preto nevzhladol ani naplnenie tohto dôvodu pre zrušenie rozhodcovského rozsudku. Rovnako tak nezistil naplnenie dôvodu podľa písm. k) citovaného ustanovenia, nakoľko výkon rozhodcovského rozsudku by nebol nijako v rozpore s verejným poriadkom SR.

19. V neposlednom rade súd skúmal aj tú skutočnosť, či rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ani v tomto smere súd nezistil žiadne pochybenia na strane rozhodcovského súdu. Podľa názoru súdu rozhodcovský súd použil správne právne predpisy, správne ich vyložil a správne ich aplikoval. Dôvod zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa písm. l) citovaného ustanovenia tak nebol naplnený. Žalobca síce namietal, že rozhodcovský súd nesprávne posúdil premlčanie, keď podľa jeho názoru bol dlh v čase podania žaloby už premlčaný, pričom v dohode o uznaní záväzku nie je uvedené, že v čase podpisu dohody vedel o premlčaní. K tomuto súd uvádza, že rozhodcovský súd správne posúdil premlčanie dlhu, keď

-10-

18Csr/1/2021

aplikoval ustanovenie § 110 Občianskeho zákonníka. Písomným uznaním záväzku dochádza k pretrhnutiu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začína plynúť nová, 10-ročná premlčacia doba. Preto, ak žalobca uznal záväzok dňa 14.05.2019 a žalovaný podal žalobu rozhodcovskému súdu dňa 26.08.2020, bola žaloba podaná v rámci zákonom stanovenej 10-ročnej premlčacej doby. Čo sa týka premlčania samotného dlhu v čase podpisu dohody o uznaní záväzku, súd dáva do pozornosti, že žalobca v dotknutej dohode sám vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu. Jeho námietka tak v tomto smere neobstojí. Pokiaľ žalobca nerozumel pojmu premlčanie a jeho právnym následkom, mal dostatok času, aby sa poradil s odborne zdatnou osobou a následne podľa svojej úvahy dohodu podpísal, alebo nepodpísal. V tejto súvislosti súd zdôrazňuje, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť absolútna, zbavujúca ho akýchkoľvek povinností plniť si svoje záväzky, a to len z titulu, že ide o spotrebiteľa. Európsky súd pre ľudské práva definuje spotrebiteľa ako osobu v rozumnej miere dobre informovanú, vnímavú a obozretnú. Z takejto dikcie je potom možné vyvodiť, že spotrebiteľ by si mal byť vedomý svojho konania, a teda reflektujúci na prejednávajúcu vec, ak žalobca rozhodcovskej zmluve a dohode o uznaní záväzku nerozumel, mohol ich odmietnuť podpísať.

20. Vzhľadom na skutočnosť, keď súd nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by bolo možné dotknutý rozhodcovský rozsudok zrušiť, zamietol žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú.

21. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP"), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. V predmetnej veci bol stranou s plným úspechom v spore žalovaný, preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne, pokiaľ sa tohoto práva po vyhlásení rozsudku účastníci výslovne nevzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 132 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.